

VĚTRNÍK

Ročník XLIX.

Středa 17. října 2018

číslo 6.

Úterní poledne bylo bodem zlomu letošního ročníku Krakonošova divadelního podzimu. A tak se připravilo pěkně popsané a vkusně naříznuté prkénko, které před zraky loučících se souborů Dovedy Sloupnice a DS E. Vojana Brněnec ředitelka přehlídky Svatava Hejralová zlomila.

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Jiříkovice	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Veverská Bítýška	před divadlem
17:00	Mezi nebem a zemí	velký sál
17:30		
18:00	Veverská Bítýška	
20:00	Mezi nebem a zemí	velký sál
20:30		
21:00	Veverská Bítýška	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	U Medvěda

Recenze: Vladislav Kracík

Miro Gavan: Ženy v ringu aneb Vše o ženách

Divadlo Stodola Jiříkovice

Včerejší pozdní odpoledne a večer pátého dne Krakonošova divadelního podzimu patřil inscenaci *Ženy v ringu aneb vše o ženách* v provedení Divadla Stodola z Jiříkovic. Hra úspěšného

pět různých charakterů (či typů) postav ztvárněných každou z hereček, dále jakým principem vyřešit neustálé proměny kostýmů a rovněž časté změny prostředí, kde se děj odehrává (ony

vat, neboť z důvodu zmiňované montáže je divákovi během prvních patnácti minut představeno všech patnáct postav. A to jsou jenom postavy jednající, protože je zde dalších minimálně deset postav, o kterých se mluví.

A po zhlédnutí inscenace jiříkovických divadelníků jsem já osobně toho názoru, že si s těmito nelehkými úkoly poradili více než dobře. Klíčovým pozitivním faktorem v uchopení jevištního tvaru bylo přejmenování hry na *Ženy v ringu aneb Vše o ženách* (původní Gavranova hra se jmenuje pouze *Vše o ženách*), se kterým jde ruku v ruce ústřední interpretace, která chápe hlavní hrdinky jakožto ženy ve všech svých podobách bojující, ať již mezi sebou, či uvnitř sebe, se sebou samotnými. S tím vhodně koresponduje řešení scény jako boxerského ringu o třech rozích, míst, kam si herečky chodí převléct kostým či nasadit paruku, místa, kam si boxer chodí v průběhu zápasu odpočinout a načerpat síly. Místo klasického kukátkového řešení jeviště a hlediště se hraje na arénu, diváci tak sedí ze všech tří stran, zkrátka jako při zápase. A stejně tak, každý začátek i konec obrazu

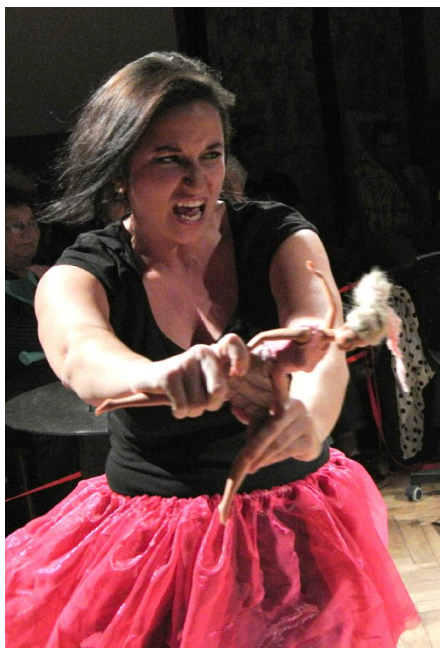
chorvatského autora Miro Gavrana z roku 2000 není českým divadelním jevištěm neznámá, neboť ji v nedávné minulosti do svého repertoáru zařadily jak soubory profesionální (Městské divadlo Kladno, Divadlo A. Dvořáka Příbram, Studio Dva), tak amatérské (Budějovický divadelní soubor J. K. Týla atd.).

Hra samotná je složena z pěti mikropříběhů o ženách a právě ženy, jakožto představitelky dnes již silnějšího pohlaví, jsou také jejich hlavním tématem. V hlavní roli tak vystupují dcery i matky, manželky i milenky, ženy od tří do devadesáti tří let. Zkrátka ženy a život. Specifikem této divadelní látky je skutečnost, že je napsaná tak, aby všech patnáct ženských postav nejrůznějšího věku i charakteru ztvárnila pouhá trojice hereček, což učinilo z inscenování této hry sice nelehkou, ale jistě lákavou výzvu jak pro herečky, tak režiséry.

Na začátku práce na inscenaci tak před režisérem Ondřejem Buchtou a celým tvůrčím týmem stály tři stěžejní úkoly, tedy: jakými prostředky důsledně odlišit

mikropříběhy totiž nejsou vyprávěny postupně, ale pomocí montáže zároveň, zkrátka aby inscenace neztrácela tempo neustálými převleky a přestavbami, a do třetice, podle jakého klíče se budou diváci v postavách oriento-

uvede boxerský gong. V hlavní roli „zápasu“ o kvalitu představení jsou herečky Klára Havránková, Eva Židlíková a Šárka Nezhybová. První má vlasy rudé, druhá blond, třetí je bruneta. Všechny tyto tři herečky podávají výrazné nadstandadní výkony, chvíli jsou živelné, živočišné, jindy něžné, autentické, v jiných částech příběhů zase zábavné ve výrazných stylizacích. A ve všech podobách překypují ženskostí akcelerovanou již od počátku blízkým kontaktem s publikem, v tomto případě s jeho mužskou částí. Kvůli výraznějšímu odlišení postav používají různou míru stylizace, od civilní, realistické polohy (scény matky a rozhádaných dcer), až po výrazně pohybově i verbálně stylizované (scény holčiček či vilných starců). Tato stylizační mnohost není obvyklá, domnívám se ale, že konkrétně tento jevištní tvar ji unese, navíc podporuje jakousi optickou bohatost nejrůznějších typů ženských hrdinek. Hledat pomocný klíč k lepší divácké orientaci ve velkém množství postav nebyl třeba, tyto tři herečky to zkrátka uhrály. Nápomocny jim byly funkční kostýmy a praktická scéna. Vše bylo po ruce, změny kostýmu probíhaly přímo před zraky diváků. Z hlediska orientace diváků v příbězích dobře sloužily také hudební předěly, které uvozovaly konkrétní mikropříběh. Mezi zřejmá pozitiva počítám režijně dobře zvládnutý jevištní pohyb po arénovém jevišti, kterému pomáhaly například židle na kolečkách, díky kte-

rým se mohly herečky otáčet do všech stran publika.

Nyní k věcem, na kterých by se mohlo ještě zapracovat. Za ty považují celkově slabší pointy na konci obrazů. Uder gongu oznamující konec obrazu přicházel hned po poslední replice, ale domnívám se, že tečkou je ve většině případů až důsledné mimoslovní okomentování poslední promluvy. Větším problémem je jistě nevypointování celkových příběhových linek (jedinou důsledně ukončenou je linka rozhádaných sester). I v některých jevištních situacích by se mohlo jednat přesněji a plastičtěji, doporučoval bych rovněž jisté umírnění ve stylizacích holčiček a babiček, kterou jsem sice přijal, ale dá se považovat za hraniční. Přes zmíněná negativa ale považují inscenaci Divadla Stodola za velmi zdařilou.

Je ale nutné dodat, že diskuze nad touto inscenací poprvé neproběhla ve shodě napříč porotou. Snad se na mě za to nebudou kolegové zlobit, když napíšu, že došlo k jakémusi generačnímu střetu. Pozitivní přijetí inscenace se mnou sdílela ještě Hana Marvanová a potažmo i Petr Kolínský, zkušenější kolegové byli k inscenaci mnohem rezervovanější. Vytýkali ji zmíněnou rozrůzněnost herecké stylizace a rovněž nedostatečnou uvěřitelnost v jednotlivých hereckých situacích. Kritizována byla celková kvalita zvolené látky a zejména její, podle kolegů, jed-

noznačně negativní pohled na ženy jako takové. Relativizovaná také byla platnost výkladu textu jako žen bojujících.

A tak se to někdy stane a vlastně je to dobře. Těším se na zítřejší diskuzi, která bude možná živější, než kdejaké boxerské utkání. Já osobně jsem se na představení, kromě zmíněných pozitiv, také mnohokrát ze srdce zasmál a i za to souboru velký dík!

KDP mladým

Včera večer jsme měli možnost zhlédnout hru Mira Gavranova Vše o ženách v režii Ondřeje Buchty pod názvem Ženy v ringu. Poněkud netradiční inscenace podle nás doslovně naplnila svůj název. Pojednává o problémech, přesněji o soubojích mezi ženami, a to jak v mládí, tak ve stáří. Herečkám se podařilo vtáhnout diváky do děje velmi rychle, a to už od první scény, kde byli diváci do děje aktivně zapojeni. Děj představení byl složen z více vzájemně se prolínajících příběhů. Jeviště byl ring, ve kterém se odehrávaly všechny situace. Proměňovaly se rekvizity a kostýmy. Představení se nám líbilo, především ženská část poroty ocenila parodovanou realitu. Někteří z nás si myslí, že v některých částech parodie byla přílišná. Celkově jsme z představení měli dobrý dojem hlavně kvůli autenticitě hereckých výkonů.

Půdička

V rychlé diskuzi, neboť všichni se chtěli zúčastnit Vobskočáku, jsme se shodli, že Divadlo Stodola z Jiřikovic v Gavranově hře Ženy v ringu prokázalo velice kvalitní herectví. Otázkou je, zda energie tří hereček investovaná do představení odpovídala i kvalitě textu. Příběhy, které nám byly vyprávěny, připomínaly červenou knihovnu. Někdy se zdály zcela zbytečné, protože nerozšiřovaly základní výpověď. Tam, kde autor měl možnost širšího společenského pohledu, spokojil se spíše s nesouladem žen vůči mužům. Objevil se i názor, zda takovéto traktování osudových problémů žen by nemělo být záležitostí hnutí MeeToo.

Oprášené divadlo tří žen

Tři ženy, které režíruje jeden muž – to je představení Divadla Stodola Jiříkovice Ženy v ringu aneb Vše o ženách od Miro Gavrana. Jak jste přišli právě na tento titul, ptáme se režiséra Ondřeje Buchty.

Původně se tenhle titul hrál v brněnském souboru Amadis před deseti lety (soubor hru nastudoval v r. 2008, v r. 2010 získala inscenace čestné uznání, Jitka Bednářová, Šárka Nekudová a Klára Havránková cenu za herectví). Režisér byl jiný a hrálo se v klasické scénografii. Po deseti letech si holky řekly, že chtějí hru obnovit. Původně jsme ji chtěli jen tak oprášit, ale nakonec jsme to vzali jinak, úplně jsme to předělali režisérsky i scénograficky, místo Jitky do hry přistoupila Eva Zidlíková a udělali jsme z toho hru, která je nyní vidět. Hraje se pod divadlem Stodola Jiříkovice, kde všechna děvčata působí už dlouhou dobu.

Kolik premiér jste už odehráli?

Ten čas hrozně letí, ale Ženy v ringu aneb Vše o ženách se hraje půldruhého roku. Tady ve Vysokém je to asi zhruba šestnáctá repríza.

Ve Vysokém budete hrát v prostředí, kde se normálně nehraje, protože arénu jsme postavili v hasičské zbrojnici. Jste na to připravení?

Jsmo. Nám ty sloupy nevadí, divákům možná trochu budou, ale snad si všichni sednou tak, aby viděli plnohodnotně. Ona ta hra je právě dělaná na podobné prostory, proto jsme ji inscenovali v aréně. Hodně jezdíme do sálů, kde jeviště není ideální a kam se nedá dát klasická činohra s kukátkovým uspořádáním. I proto jsme zvolili arénu, která se dá udělat kdekoli, i na zelené louce.

Každý herec si na jevišti musí najít světlo. Vy si musíte najít místo, aby na vás divák viděl.

V našem případě je to spíše tak, že herec nehledá světlo sám, ale musí kooperovat tak, aby ne-

VOBSKOČÁCI PŘÍSPĚVKY!

Abychom
se hromadně uvalili
– nástup ve čtvrtek
v 17.56
před Krakonošem.
PPP

jenom měl světlo, ale hlavně aby divák měl pokaždé zážitek. Každý herec musí být natočený nějak, aby divák se měl pokaždé na co koukat. Je to komplikovanější, ale o to je to pro holky větší výzva.

Jste spokojení s arénou, kterou vám naši technici připravili?

Kluci byli šikovní. Většinou je to rozpačité, protože než člověk vysvětlí svůj záměr, tak si to udělá raději sám. Ale tady jsem klukům řekl, co chci, a oni to udělali přesně tak, jak jsem potřeboval. *PeHe*

Dětské publikum je velmi vnímavé

Hned dvě dopolední představení v divadle Krakonoš patřila včera hostujícímu souboru E. Vojana Brněnec, který přivezl pohádku Magdaleny Dvořákové a Marcely Švecové Skřítkosnění. V hledišti byly také děti z Materské a Základní školy speciální v Jilemnicích, které jsou každý rok v tomto čase nadšenými diváky.

Soubor z Brněnce hraje pohádku už dva roky a úspěšně. „Líbí se to dětem i dospělým. Dospělým možná ještě více, protože chodí na Skřítkosnění i opakovaně,“ říká s úsměvem Ivana Škrancová z brněneckého souboru a zároveň vysocké dětské publikum chválí. „Byli moc vnímaví, aktivně se zapojovali, bylo poznat, že se jim představení líbí,“ dodala s tím, že se z Brněnce do Vysokého nad Jizerou vždy těší. „Protože tady je to prostě jako ráj na zemi. Něco úplně jiného, než když jste v práci a máte každodenní starosti. Tady na to prostě zapomenete,“ uzavřela Iva Škrancová, než se se souborem vydala na obíhání vysockého kostela.

PeHe

V hasičovně byla aréna

„Vítám nováčka letošní přehlídky, Stodolu z Jiříkovic, kde vidím i známou tvář – vidí, Klárko. Tenhle soubor nás donutil, abychom postavili divadelní arénu v hasičovně, protože jinak se nám nevešla. My jsme ji tedy postavili a pak jsme se trochu báli, že zbytečně, že už ani nedorazíte. Ale jste tu a my jsme rádi,“ zahlaholil Honza Hejral před divadlem Krakonoš.

Tam se na schody znamenající svět, jak řekl předseda SČDO Josef Hejral, postavila malá skupinka žen s jedním mužem a jedním dítětem, reprezentující Divadlo Stodola Jiříkovic. „Těšíme se, že si ve Vysokém poprvé zahrajeme a prostřednictvím arény vám, kdo přijdete, zprostředkujeme novou diváckou zkušenost,“ prozradili Jiříkovští.

jn

Přehlídky pro výběr na KDP Vysoké nad Jizerou v roce 2018

Třešť - Třešťské divadelní jaro 2018

Termín: 16. 3. - 23. 3. 2018

Kateřina Pokorná: Jak se nezbláznit, Voživot Mladá Vožice

Miro Gavran: Ženy v ringu aneb Vše o ženách, Divadlo Stodola Jiříkovice = nominace

Jean-Claude Isler: Na tohle teď není ta pravá chvíle, DS Kulturního spolku Čestice

Václav Štech: Deskový statek aneb Seznamte se!, DS Stonařov

Božena Fixová: Drak pro

Ivan Kraus: Víkend, DS Mas-ka, Česká Skalice

Pam Valentine: Mezi nebem a zemí, Divadlo Prkno, Veverská Bítýška = doporučení

Nikolaj Vasiljevič Gogol: Hráči, DS Kólár Police nad Metují

Vlasta Janečková: Nezbedná pohádka, DS Krakonoš, Vysoké nad Jizerou

Robin Hawdon: Dokonalá svatba, DS LOS Libošovice

Sadská - střední Čechy

(Klicperovy divadelní dny

dění, DS E. Vojan Brněnec

I. Loněk: Čerti, JEN TAK Chvaletice

J. Pacovský: Strach má velké oči, SDO Heyduk Předhradí = doporučení

J. Koloděj: Postel pro anděla, DS Tyl Králíky

Soubor DOVEDA Sloupnice: Český děják, DOVEDA Sloupnice = nominace

J. Koloděj: Vrány, DS Bezka-men Uherčice

Trhové Sviny - jižní Čechy

Termín: 20. 4. - 22. 4. 2018

Jaroslav Vondruška: Nevěsta k pohledání, DS Vojan Libice nad Cidlinou

Jan Drda: Hrátky s čertem, Bechyňský divadelní spolek Bechyně

Michael Coony: Habaďura aneb Nájemníci pana Swana, Divadelní a osvětový spolek FIKAR Nadějkov

Jaroslav Koloděj: Postel pro anděla, DS Ludvíka Němce Bystřice, z. s.

Jean Dell, Gérald Sibleyras: Ať žijou Hoštice, Volyňská kultura Volyně

Jiří Pálka: Jak byla čertům v pekle zima, DS Rolnička Hořice na Šumavě

Štítina - severní Morava

(Štítadlo 2018)

Termín: 23. - 29. 4. 2018

Ondřej Vrbický: Špaček na větvi, SOSO Stěbořice

Martin Kurek: Kapky medu, DS Osvětové besedy Velká Bystřice

Kateřina Tomanová: Láska z masáže, Klikadlo Klimkovice

Ray Cooney: 1+1=3, ŠAMU Štítina = nominace

Ray Cooney: Prachy? Prachy!, DS Chaos Valašská Bystřice

Milan Šťastný: Koblížek, Dodi-vadlo Dobroslavice

Pavel Kuběna: Dobrá rada nad zlato, Ochotnický spolek male-novický

Němčice nad Hanou - střední Morava

(Hanácký divadelní máj 2018)

Termín: 28. 4. - 5. 5. 2018

Marina Carr: U Kočičí bažiny,

princeznu, Dětský divadelní spolek Žirovnice

Jean-Claude Isler: Jo, není to jednoduché, DS Lucerna Vilémovice

Vladislav Kracík: O šíleně statečném Ivánkovi, VODVAS (Volyňské divadelní studio)

Miletín - Královesradskeo - VSVD

(Miletínské divadelní jaro 2018)

Termín: 16. 3. - 18. 3. 2018

Vladimír Míl: Proměny, Divadelní amatérský klub, Havlovice

Vlastimil Peška: Staré pověsti české, SDS Erben Miletín

Marc Fayet: Inteligentní lidé, DS Kantoří, Mikulovice

Ray Cooney: Rodina je základ státu, DS J. K. Tyl, Meziměstí = nominace

Jaroslav Koloděj: Postel pro Anděla, NOS - Nechanický Ochotnický Spolek

2018)

Termín: 12. 4. - 15. 4. 2018

Norman Robbins: Hrobka s vyhlídkou, DS Klicpera Sadská

Ray Cooney: Peklo v hotelu Westminster, Dobřichovická divadelní společnost

Teo Bloworm: Tenkrát v Dalastownu, DS Zornice Maršovice

Martin Drahovzal dle liter. předlohy: Na koho to slovo padne..., DS Mrstá Prstá Dram /a tak/ ZUŠ Kouřim

G. B. Shaw: Pygmalion, Ochotnický spolek Blaník Načeradec

Tomáš Čivrný: Pohádky do hajan, DS Vojan Libice nad Cidlinou

Brněnec - Sněhový Brněnec - Pardubicko

Termín: 23. 3. - 25. 3. 2018

E. E. Schmitt: Manželské vraž-

DS Rádobydivadlo Klapý = nominace

Michael Cooney: Habaďúra aneb Nájemníci pana Swana, DS Berani Těškovice

Joseph Kesselring: Jezinky a bezinky aneb Arsenik a staré tetý, DS Bratři Mrštíků Boleradice

Jana Pacnerová: Rocker a dvě staré dámy, DS Bezchíbi Brtnice:

Anita Augustin: Jednou hole, jednou na nože, DS Rájec-Jestřebí

Ladislav Vrchovský: Převýchova v díře, DS Na štaci Němčice nad Hanou:

Michael Cooney: Habaďúra, Tylovo divadlo Újezd u Brna

Marie Tesař: Tajný život 2, Morkovští ochotníci Morkovice-Slížany = doporučení

Lubomír Feldek: Edith, Divadlo Blic Ostrožská Nová Ves

Josefův Důl - Pojizeří a České středohoří

(Josefodolské divadelní jaro

2018)

Termín: 11. 5. - 13. 5. 2018
Kašpárkovy čertoviny, DS Smajlík Pecka

W. Kohlhaase, R. Zimmerová: Ryba ve čtyřech, DS DIPONA

A. P. Čechov: Můj strýček, Jeho Excellence, DS Scéna Libochovice = doporučení 1

Noel Coward: Rozmarný duch, Lučanský spolek divadelní = doporučení 2

Daniela Fischerová: Princezna T., Divadelní spolek Havlíček Zákupy

F. F. Šamberk: Jedenácté přikázání, DS Podhoran Jablonec nad Jizerou

Eugène Labiche: Slaměný kloboúk, Činohra Skaláček Tisá

William Shakespeare: Don Andronico, DS J. K. Tyl Josefův Důl

J. Janků, P. Svojtka, I. Hlas, J. Janouch: Bedřich Smetana: The Greatest Hits, DS Krakonoš = nominace

Jan Werich: Duhový tanec,

DS Korálka Dětenice:

Ladislav Smoček: Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho, DS J. J. Kolár při TJ Sokol Poniklá

Žlutice - Západočeská oblast - Karlovarský a Plzeňský kraj
(Žlutické divadelní léto 2018)

Termín: 25. 5. - 27. 5. 2018
Jaromír Břehový: Slušný člověk, DS Žlutičan Žlutice

Molière: Lékařem proti své vůli, DS J. K. Tyla Mýto = doporučení

na motivy lidové pohádky: Jak Honza napravil mlynáře, DS Ochotníci Ostrov

Martin Volf: Urologie, DS KOLOFANTÍ Koloveč

Karel Čapek: Loupežník, Spolek divadelních ochotníků v Radnicích

Svěrák, Cimrman, Smoljak: Lijavec, Trnovská umělecká společnost Trnová

Vobskočácké nočníkové představení

Dvě hodiny před včerejší půlnocí obsadil vysoké divadlo korupční spolek Vobskočák. Připravil pro hosty 49. ročníku Krakonošova divadelního podzimu nočníkové představení nazvané Abyste věděli. Několik hodin před začátkem jsem vyzpovídala jeho režiséra a půlprezidenta korupčního spolku Jiřího Hlávku.

Jak jste vůbec to představní dávali dohromady, když jsou protagonisté ze všech konců republiky? To přeci muselo být komplikované.

Loni na valné hromadě se začalo hovořit o blížícím se padesátém výročí přehlídky ve Vysokém. Řekli jsme si, že na tu padesátku se musíme pořádně připravit. Loni jsme také připravili nočníkové představení – to jsme dělali Čapkovo Jak se dělá divadlo. Sice hromada práce, ale protože jsme měli představení až ve čtvrtek, byl i čas na zkoušení. Letos to bylo jinak, protože jsme hráli už v úterý. A tak jsme se dohodli, že každý s něčím přijede, dá mi vědět, co bude dělat, a tady to zkompletujeme dohromady. Samozřejmě, že mi nikdo

vědět nedal. Takže jsem je uháněl a uháněl, ale nakonec se podařilo. Poslední, co jsem se dozvěděl, bylo závěrečné číslo od kluků Bendových, kterým celý večer vrcholil. Petr Richter jako vždy připravil písničky, tentokrát semaforové, já jsem celý program z kompletně hotových čísel sesumíroval.

Když jsi představení připravoval, podsouval jsi ostatním nějaké nápady, jak by celek měl vypadat?

Ne, nechal jsem to celé na nich. Večer sestával z pelmelu čísel, která na sebe nikterak ne navazovala. Spojil jsem je dohromady názvem a orámoval mou kratičkou přednáškou v úvodu. Vznikl z toho vobskočácký poučný večer nazvaný Abyste věděli.

A můžeš už lehce naznačit, co na nás chystáte na příští rok, na tu jubilejní přehlídku?

Na příští rok už máme velmi rozpracované obnovení jistého druhu umění, a sice voice band, neboli sborovou recitaci. Samozřejmě ve stylu Vobskočáku.

jn

Čeština v médiích jde často vodou dolů

V pondělí se loučily krátce před polednem hned dva soubory – Doveda Sloupnice a host přehlídky DS E. Vojana Brněnec. „Loučí se dva a přitom jeden měl tu drzost, že se ani nepřivítal,“ konstatoval hned v úvodu Honza Hejral, které akt loučení moderuje.

Vyznal se z toho, že tak dobré představení, u kterého málem puknul smíchy, jako bylo to Sloupnice, už dlouho neviděl. A Brněnec se zase podle Honzy prezentoval kusem velmi něžným. „V pondělí večer jsem se řehtal jak pomatený a v úterý dopoledne jsem viděl dokonale žabičky,“ horoval.

Také do Sloupnice i Brněnce putují části vysokého pokladu. Svatka Hejralová jen zadoufala, že se ve Vysokém nenajde brzy poklad třetí. „Říká se, že třetí poklad bude vykopán, až bude zemi nejhůře. Já doufám, že se to nestane, protože, jak by řekl Láďa Mátlů: Tož to jsme pr.li,“ zakončila svou řeč a šla se líbat se zástupci souboru, protože podle slov Honzových – máma se líbá ráda.

Hanka Dohnalová připustila, že i kdyby nechtěla, tak se na sloupnickém dějáku bavit prý prostě musela: „Za mnou totiž seděl Honzík, Svatka a Ivan Hanuš. A jejich smích je tak specifický, že to jinak nejde,“ řekla Hanka a dodala, že Doveda Sloupnice jsou velmi příjemný soubor. „Váš děják byl sympatický i slovními hříčkami. Znovu

jste mě přesvědčili, jak krásný je český jazyk. A tak mi vytanulo na mysl, jak obrovskou máme my ochotníci moc ovlivnit myšlení lidí. A to bylo vždycky. Myslím, že divadlo by mělo podporovat lásku k národu, jazyku a vlastnictví. V televizních pořadech jde často čeština vodou dolů. A přitom národ je národem, pokud má jazyk, území a znaky,“ naléhala Hana Dohnalová.

Tradici mlčících hostesek neporušily ani Klaudie a Pavlína. Obě byly se soubory spokojené, práskat na ně nic nechtěly a ještě jim navíc přinesly dárky. Klaudie poslala malého andílka pro štěstí i Garymu Edwardsovi, který nemohl do Vysokého přijet, ač chtěl.

Přípitek pronesla novicka le-

tošního ročníku přehlídky, Hanka Marvanová. „Připíjím na divadlo dělané s láskou a pro lidi, na divadlo, co nás baví, a na oba soubory, které nás pobavily. Prostě připíjím na zdraví,“ pozdvihla sklenku mladá režisérka.

Obvyklé Živojó vystřídala břeškná Po kalíšku... a loučení završil Martin se svou pudačkou: „Dneska jsem byl u zubáka, tak jsem doktoroval, a proto jsem vybral doktorskou pudačku bozkovského Františka Ticháčka, která se jmenuje Hlauně, dyž to pomohlo,“ prohlásil Martin a pustil se do vyprávění. *jn*

Vysočtí intelektuálové nebo boj o zelí

Součástí přehlídky jsou i vzdělávací kurzy. Jsou opět tři – Klub režisérů SČDO, Seminář KDP a KDP mladým. Ze všech vám postupně přineseme informace. Včera skončil nejmladší z kurzů, a proto se zaměříme nejprve na něj. Svůj pobyt na vysocké přehlídce jeho frekventanti uzavřeli dvěma krátkými výstupy.

V jednom z nich se tři intelektuálové s předlouhými tituly před i za jménem přeli o to, z čeho vychází pojmenování města Vysoké nad Jizerou. Čerpali z literatury místních autorů, a sice z knihy Přitrefuňků Jana Hejrala st. a Kale i kyselo aneb Do sejkor jako když střílí Slávky Hubačkové. Výsledkem bylo, že skupina tří lidí se není schopná dohodnout.

Druhá partička zacílila zase na nejrůznější soutěže, a to zvláště na ty v současnosti oblíbené kulinářské. A aby je zasadili do podhorského městečka známého zvláště produkcí speciální kysané pochoutky i do prostředí přehlídkového, soutěžily dvě babky na 69. ročníku vysockého zelí se svým produktem ve třech katego-

riích: barva, vůně a chuť.

„Nebudte kritičtí, nechceme přece, aby mladí od divadla odcházeli, ale naopak, aby k němu hledali cestu,“ řekla před prezentací lektorka kurzu KDP mladým, režisérka Hana Marvanová. Myslím, že kritičtí diváci nebyli.

Ani ti, kteří odcházeli se zelím na šatech. Škoda jen, že KDP mladým včas nedalo redakci pozvánku na své závěrečné výstupy, jejich publikum mohlo být početnější.

jn

Zbrusu nová porotkyně

Od dnešního dne vyměnila takříkajíc dres Hanka Marvanová. Od soboty byla na přehlídce jako lektorka kurzu KDP mladým. Ode dneška ji budete vídat za porotním stolem při rozborových seminářích, kde vystřídala Petru Richter Kohutovou.

jn

Tip na výlet

Vydáte-li se novou stezkou Havlase Pavlaty (pod Kramářovou vilou), narazíte na novou odrůdu červeného zelí, které vyšlechtili Jaromír R, a Jan V. Podle zvláštního tvaru špičky jej pojmenovali Hlávko-vo vysoké.

noabe

NEVDĚK VÁŽNÍKY

Jak dobře vidno, je stále vlídnó

Kdypak se nám to povede,
 přátelé milovaní,
 že Krakonoš – ten patron náš -
 tu žádnou ze svých zbraní,
 ať vítr, mlhu, déšť či sníh,
 nepoužije na nás.
 Vždyť pamatujem – kolikrát
 že vstávali jsme na mráz,
 když předtím – den – i dva – i víc,
 jsme mohli chodit v triku.
 Však nutno přiznat – nikdy snad
 nebylo mnoho křiku.
 My připraveni na všechno
 jezdíme na Vysoké –
 ať důchodci či mládenci
 či děvy útloboké.
 Nám přece, že jsme tu
 a počasí jde bokem.
 Na vítr – déšť jsme dávno již
 zrušili přece páku.
 A když se ještě zadaří,
 jak tuhle na „dějáku“,
 ústa od smíchu bolejí,
 však dobře je nám tady.
 Za pár dnů budem vzpomínat
 po republice všady.
 Jedeme s kopce – půlka pryč,
 sobota už je v dohledu.
 Však dobře vím – že za rok zas
 na padesátku přijedu.
 jh

Dechová hudba Táboranka začíná hrát před divadlem Krakonoš každý den od druhé hodiny po poledni a dává tak všem na vědomí, že se blíží vítání dalšího ochotnického souboru, který přijel do vysockého divadla předvést něco ze svého repertoáru. Příchod souboru ohlašuje slavnostní fanfára, jejímž autorem je Jan Hejral st. Mnozí z vás si určitě vzpomenou, kdy Honza starší stával před dechovkou s dirigentskou taktovkou a dědeček Hejral hrál na činely.

čtvrtek 18. října 2018		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Veverská Bítýška	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Meziměstí	před divadlem
17:00	Rodina je základ státu	velký sál
17:30		
18:00	Meziměstí	
20:00	Rodina je základ státu	velký sál
20:30		
21:00	Meziměstí	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	U Medvěda

Větrník, zpravodaj XLIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.